

An Analytical Study of Humanities and Social Sciences Students' Problems in Reading English

Waewta Suknantapong¹, Narumon Karnchanathat²
and Prathana Kannaovakun³

¹M.Ed.(TEFL), Lecturer

²Ph.D.(TEFL), Assistant Professor

³Ph.D.(Mass Communications), Lecturer

Department of Western Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences
Prince of Songkla University

Abstract

The purposes of this study were to identify Humanities and Social Sciences Students' problems in reading English and their causes, and to set guidelines for content improvement and better teaching-learning management of the course "English Readings in Humanities and Social Sciences". The subjects were 275 students from the Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University who enrolled in this course. The research instruments were a questionnaire on the students' background information and their opinions about reading and about this course together with a test on six reading skills concerning context clues, sentence study, main ideas, details, interpretation and inference.

It was found that the students generally had positive attitudes towards English, reading and this course, but they spent very little reading time out of class. Regarding reading ability, the students as a whole performed poorly. Their poorest skills were those in inference and determining context clues; interpretation and finding main ideas were the second poorest whereas their best skills were comprehension of sentences and details. Humanities students performed significantly better than their Social Sciences counterparts in all skills.

Keywords: Humanities and Social Sciences students, problems in reading English, reading skills

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

แหวต สุนันตพงษ์¹ นฤมล กาญจนทัต² และ ปรรธนา กาลเนากุล³

¹M.Ed.(TEFL), อาจารย์

²Ph.D.(TEFL), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

³Ph.D.(Mass Communications), อาจารย์

ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอนวิชาทอ่านภาษาอังกฤษในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เรียนวิชาดังกล่าว จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษา และความเห็นเกี่ยวกับการอ่านและเกี่ยวกับรายวิชานี้ และแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการอ่าน ซึ่งได้แก่ การเดาความหมายของคำจากบริบท การจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญ การจับรายละเอียด การตีความและการอนุมานความ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ การอ่านและรายวิชานี้ แต่ใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนน้อยมาก สำหรับความสามารถในการอ่าน พบว่านักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับอ่อน ทักษะที่มีความสามารถระดับปานกลางคือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนคือ การจับใจความสำคัญและการตีความ ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนมากคือ การอนุมานความและการเดาความหมายของคำจากบริบท จากการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ และนักศึกษานสาขามนุษยศาสตร์ โดยการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษานสาขามนุษยศาสตร์ มีความสามารถสูงกว่าทุกทักษะ

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ, นักศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญในการสื่อสารเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

เหตุการณ์ วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ จากต่างประเทศ การบริโภคสารสนเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต การตีพิมพ์ในวารสาร หนังสือพิมพ์ หรือสื่ออื่นๆ จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นใด ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ดีเยี่ยมเป็นผู้ที่สามารถรับรู้ข้อมูลได้รวดเร็วและแม่นยำ ด้วยเหตุดังกล่าวสถาบันการศึกษาจึงเห็นประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการอ่าน ดังจะเห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งระบุให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาศึกษาทั่วไป หรือวิชาหลักวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาทักษะการเรียน

สำหรับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดให้วิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นวิชาทักษะการเรียนวิชาหนึ่งที่นักศึกษาทุกคนที่ศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จะต้องเรียนเพื่อให้นักศึกษามีพื้นฐานและมีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอันจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในระดับสูงต่อไป

จากการเปิดสอนวิชาดังกล่าวเป็นระยะกว่า 10 ปีมาแล้ว ผู้สอนพบว่า ทักษะการอ่านของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ และได้ตระหนักถึงปัญหานี้มาโดยตลอด จึงเห็นสมควรที่จะศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพและลักษณะของปัญหา ตลอดจนสาเหตุของปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอนวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษสาขาวิชามนุษยศาสตร์ หมายถึง นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่อไปนี้: ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาและวรรณคดีไทย ภาษาจีน ภาษา

มลายู ภาษาอาหรับ บรรณารักษศาสตร์ อิสลามศึกษา ประวัติศาสตร์ ปรัชญาและศาสนา

นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ หมายถึง นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่อไปนี้: รัฐศาสตร์ (การปกครอง) สังคมวิทยา พัฒนาสังคม และภูมิศาสตร์

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยด้านการเรียนรู้ภาษาซึ่งมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 20 นักภาษาศาสตร์ปัจจุบัน พบว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ของกลยุทธ์ (Strategy) ทั้งจากฐานสู่ยอด (Bottom-Up) ซึ่งอิงตัวข้อมูลหรือตัวบท (Text) และจากยอดสู่ฐาน (Top-Down) ซึ่งอิงมโนทัศน์อันเกี่ยวข้องกับความรู้ในภูมิหลังของผู้อ่าน โครงสร้างความรู้ที่มีและการอนุมาน (Long & Richards, 1988, xi) ความรู้ทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) แสดงให้เห็นว่านอกจากข้อมูลทางภาษาศาสตร์แล้วผู้อ่านต้องเดาความหมายจากความรู้เดิมและประสบการณ์ของตนเองตลอดเวลา แนวคิดนี้นำมาสู่ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema theory) ซึ่งถือว่าตัวบทมิได้มีความหมายในตัวเอง เพียงแต่ให้ทิศทางแก่ผู้อ่านในการสร้างความหมายจากความรู้ที่สั่งสมมาในโครงสร้างความรู้ต่างๆ การเข้าใจตัวบทเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมและตัวบทโดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการเชื่อมโยง (Carrell & Eisterhold, 1988, 76) ส่วนกระบวนการตีความก็เป็นกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับโครงสร้างความรู้เดิมซึ่งสอดคล้องกัน นั่นคือเป็นการปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการพื้นฐานสองประเภทคือ ทั้งจากยอดสู่ฐานและจากฐานสู่ยอด สำหรับโครงสร้างความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการอ่านภาษาที่สอง Carrell (1988, 4) กล่าวว่าผู้อ่านจำเป็นต้องมีความสามารถในภาษาที่สอง โครงสร้างความรู้ด้านภาษา โครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหา (Content) และโครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบ (Form) ของตัวบทที่อ่าน

เกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการอ่านนั้น Harris และ Sipay (1990, 512-586) กล่าวถึงประเด็นสำคัญๆ ที่ต้องพิจารณาคือ ศัพท์ ความเข้าใจประโยค การอนุมาน (Inference) การอ่านเชิงวิจารณ์ และการ

อ่านเชิงสร้างสรรค์ หากใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้มาประยุกต์ การเรียนรู้ศัพท์และระบบประโยคจะเป็นกระบวนการอ่านระดับล่าง ส่วนการอนุมาน การวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงสร้างสรรค์เป็นกระบวนการอ่านระดับที่สูงกว่า (Grabe, 1988, 63) Harris และ Sipay ระบุว่าตัวแปรที่ช่วยในการเรียนรู้ศัพท์ ได้แก่ สถิติปัญญา ประสพการณ์ และแรงจูงใจในการเรียน แต่การเรียนรู้ศัพท์จะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้ก็ต่อเมื่อมีการพัฒนาโน้ตทัศน์และกลยุทธ์ในการอ่านด้วย โดยเฉพาะผู้เรียนจะต้องแสวงหาและประมวลความหมายหรือโน้ตทัศน์ด้วยตัวเอง ในส่วนการหาความหมายจากบริบทนั้น Harris และ Sipay (1990, 526) เห็นว่ามีใช้เป็นกระบวนการที่เกิดโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่ด้อยทักษะ จำเป็นต้องมีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะนี้

Harris และ Sipay (1990, 541-545) เห็นว่า การเข้าใจรูปประโยคนั้นประกอบด้วยข้อมูลทั้งทางภาษา-ศาสตร์และข้อมูลเกี่ยวกับโลก และกล่าวถึงตัวแปรทำประการที่มีผลทำให้ประโยคยากต่อการเข้าใจคือ ความห่างของโครงสร้างลึกลงจากโครงสร้างต้น ความยาวของประโยค ความแน่นของโน้ตทัศน์ ความซับซ้อนทางไวยากรณ์ และการใช้คำแทนคำหรือกลุ่มคำ (Anaphora)

สำหรับการอนุมานนั้น Harris และ Sipay (1990, 583-4) นิยามว่า คือ การใช้เหตุผลเพื่อให้เข้าใจความคิดและเหตุการณ์หรือความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและเหตุการณ์ นักวิชาการทั้งสองเห็นว่าผู้อ่านจำเป็นต้องมีความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal) และมีความเข้าใจเรื่องตลอดจนแนวการเรียบเรียงของผู้เขียนก่อนจึงจะอนุมานได้

สำหรับผู้เรียนการอ่านในภาษาต่างประเทศนั้น ปัญหาในการอ่านจะซับซ้อนทุกระดับ Carrell และ Eisterhold (1980, 79) กล่าวว่าผู้อ่านชาวต่างประเทศซึ่งอยู่ในวัฒนธรรมที่ต่างจากผู้เขียนบทอ่านนั้น นอกจากจะขาดโครงสร้างความรู้ด้านภาษาแล้ว ยังขาดโครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหาและลักษณะโวหารด้วย Grabe (1988, 56-66) อภิปรายเรื่อง เพดานภาษา (Language Ceiling หรือ Threshold) ว่าผู้เรียนภาษาที่สองต้องผ่านระดับโครงสร้างด้านศัพท์และไวยากรณ์พื้นฐานระดับหนึ่งก่อนจึงจะมีความคล่องในภาษาที่สอง ระดับเพดานภาษานี้

จำเป็นมาก โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับสมรรถนะการอ่านภาษาที่สองนี้ Devine (1988, 260-277) พบว่า จากงานวิจัยจำนวนมาก ความสามารถและสมรรถนะนี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความรู้ทางไวยากรณ์โดยเฉพาะระดับประโยค ทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจดีและอ่านได้คล่อง การที่ผู้เรียนภาษาที่สองอ่านได้ช้ากว่าเจ้าของภาษาถึงหกเท่า อาจเป็นเพราะต้องใช้เวลาในการ “ถอดรหัส” (Decode) ทางไวยากรณ์อย่างละเอียด ในขณะที่เจ้าของภาษาไม่ค่อยจะใช้กลยุทธ์ระดับฐานสู้อยอด แต่จะใช้โครงสร้างความรู้ระดับสูงและตัวบอกความจากบริบทหรือข้อมูลนอกตัวบทมากขึ้น กลยุทธ์ระดับสูงเหล่านี้ช่วยให้เกิดความสามารถในการเดาความได้แม่นยำและเร็ว Devine กล่าวว่าเมื่อความคล่องของภาษาถึงระดับเพดานภาษาที่ช่วยในการอ่านได้แล้ว ผู้อ่านก็ไม่ต้องพะวงกับการเรียนเพื่ออ่าน แต่สามารถอ่านเพื่อเรียนได้เหมือนเจ้าของภาษา สำหรับการจะเสริมสมรรถนะทางภาษานั้นควรเน้นประสพการณ์ในการอ่านที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านด้วยตนเองมากขึ้น การมีประสพการณ์การอ่านมากทำให้สมรรถนะทางภาษาเพิ่มขึ้น และเมื่อสมรรถนะทางภาษาเพิ่ม ความสามารถในการอ่านก็จะยิ่งสูงขึ้นตามไปด้วย

ในส่วนการอ่านภาษาต่างประเทศนี้ มีผู้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองของนักศึกษาญี่ปุ่น (Perkins, et al., 1989, 1-9) พบว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านในภาษาที่หนึ่งสูงจะมีคะแนนการอ่านในภาษาที่สองสูงด้วย ทั้งในระดับข้อมูลการอนุมานและการสรุปกว้างๆ (Generalization) นักวิจัยขณะนี้เห็นว่าในการประยุกต์ผลการวิจัยเข้ากับบริบทการสอนการอ่านภาษาต่างประเทศนั้น ควรใช้ทั้งโครงสร้างความรู้จากฐานสู้อยอด และจากยอดสู่ฐาน

สำหรับการศึกษากการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาไทยนั้น งานวิจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องได้แก่

Jirapa Vitayapirug (1986) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขต

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าแม้นักศึกษาจะมีแรงจูงใจสูง และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (ซึ่งต่างจากความเห็นของครู) เพราะตระหนักถึงความสำคัญทางวิชาการและอาชีพในอนาคต แต่ทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีนั้นก็ไม่มีสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

อ้อยทิพย์ กรมกุล และทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (2541) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตต่างกลุ่มคณะวิชาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ พบว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์มีความสามารถต่ำสุด นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถสูงสุด รองลงมาคือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี นอกจากนี้ยังพบว่าในระดับถ่ายโอน กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความสามารถต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ ส่วนในระดับสื่อสารและระดับวิจารณ์ทั้ง 3 กลุ่ม มีความสามารถต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ

ปานใจ ยังเจิมจันทร์ (2537) ศึกษาความสามารถและปัญหาในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยสัมภาษณ์ผู้สอน 7 คน และใช้แบบทดสอบเพื่อดูทักษะในการอนุมานใจความสำคัญ รายละเอียด ลำดับในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ลักษณะของตัวละครและการทำนายผล พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอนุมานความทุกประเภทต่ำกว่าเกณฑ์ (80%) ที่ตั้งไว้ ที่มีปัญหาหนักที่สุดคือ การอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ การอนุมานใจความสำคัญ ผลการสัมภาษณ์ครูพบว่านักเรียนใช้วิธีแปล ซึ่งไม่ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดและการอ่านเชิงกระบวนการ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวถึงทั้งหมดนี้ จะเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ต้องใช้โครงสร้างความรู้หลายระดับในการอ่านภาษาต่างประเทศ กระบวนการนี้มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพราะต้องอาศัยโครงสร้างความรู้หรือระบบหนึ่ง รูปจำลองกระบวนการ

อ่านสามารถชี้ให้เห็นปัญหาของผู้เรียนหลายประการ ทั้งที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนโดยตรง (เช่น ทัศนคติ แรงจูงใจ ความรู้ทั่วไป สติปัญญา เวลาในการฝึกฝน) และที่เกี่ยวข้องกับภาษา (เช่น ศัพท์ โครงสร้างภาษา เนื้อเรื่อง ลักษณะโวหาร) และสมรรถนะทางภาษา ดังนั้นเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค้นคว้าประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องข้างต้นเพื่อค้นหาสาเหตุ ลักษณะประเภทและระดับของปัญหาการอ่าน โดยหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งใช้ทั้งแบบสอบถามและแบบทดสอบ เพื่อศึกษาปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เรียนรายวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 275 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รายวิชานี้เป็นรายวิชาบังคับในกลุ่มวิชาทักษะการเรียนสำหรับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษา 275 คนนี้ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเอกทางมนุษยศาสตร์ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาและวรรณคดีไทย ภาษาจีน ภาษามลายู ภาษาอาหรับ บรรณารักษศาสตร์ อิสลามศึกษา ประวัติศาสตร์ ปรัชญาและศาสนา จำนวน 174 คน และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเอกทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ รัฐศาสตร์ (การ

ปกครอง) สังคมวิทยา พัฒนาสังคม และภูมิศาสตร์
จำนวน 101 คน (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
เอก

สาขาวิชาเอก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
มนุษยศาสตร์	174
สังคมศาสตร์	101
รวมกลุ่มตัวอย่าง	275

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม
และแบบทดสอบเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ
ของปัญหา และความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.1 แบบสอบถาม

แบบสอบถามซึ่งคณะผู้วิจัยสร้างขึ้น
แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ
ความถนัด และความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษโดย
ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือก
คำตอบ มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ
ทัศนคติ นิสัยในการอ่าน วัตถุประสงค์ในการอ่าน และ
ประเภทของสิ่งที่อ่านโดยทั่วไป ของผู้ตอบแบบ
สอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกคำตอบ มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยใน
การอ่าน วัตถุประสงค์ในการอ่าน ประเภทของสิ่งที่อ่าน
ตลอดจนปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบ
สอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกคำตอบ มีจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหา
ปัญหา การจัดการเรียนการสอน และความคิดเห็นโดย
รวมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรายวิชาบทอ่าน
ภาษาอังกฤษในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โดยมีทั้งคำถามแบบเลือกคำตอบ และคำถามแบบปลาย
เปิด จำนวน 5 ข้อ

แบบสอบถามดังกล่าวสร้างมาจากการ
ศึกษาดาราวารสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับทัศนคติ ปัญหาและทักษะในการอ่าน และนำไปเสนอ
ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความ
เที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) แล้วนำ
ข้อเสนอแนะต่างๆ มาใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถาม
หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร
ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคม-
ศาสตร์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 111 คน แล้วนำมา
วิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมและมี
คุณภาพยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบ

แบบทดสอบที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น
ประกอบด้วยคำถามแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple
Choice) จำนวนทั้งหมด 45 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับ
บทอ่านที่ให้อ่านจำนวน 3 เรื่อง ประกอบด้วยคำถามที่
ทดสอบความสามารถทางด้านทักษะต่างๆ ในการอ่าน
ของผู้ทำแบบทดสอบ ได้แก่ ทักษะการเดาความหมาย
ของคำจากบริบท (Context Clues) จำนวน 8 ข้อ ทักษะ
การจับความระดับประโยค (Sentence Study) จำนวน
8 ข้อ ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) จำนวน
8 ข้อ ทักษะการจับรายละเอียด (Details) จำนวน 7 ข้อ
ทักษะการตีความ (Interpretation) จำนวน 7 ข้อ และ
ทักษะการอนุมานความ (Inference) จำนวน 7 ข้อ
เวลาในการทำแบบทดสอบคือ 1.30 ชั่วโมง สำหรับการ
ให้คะแนน ใช้วิธีการให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่
ตอบถูกและให้คะแนน 0 สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือละไว้
ไม่ตอบ

แบบทดสอบนี้สร้างจากหนังสือ เอกสาร
ประกอบการอ่าน สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนเอกสารจริง
(Authentic Materials) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบนี้ไปให้
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 คน ตรวจสอบเพื่อแก้ไขและปรับปรุง
ก่อนนำแบบทดสอบนี้ไปใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย
ตนเอง โดยการนำแบบสอบถามและแบบทดสอบไปแจก
ให้กับนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่

เรียนวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 275 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถาม ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละของคำตอบแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

4.2 แบบทดสอบ ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้นำคำตอบที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์และคำนวณค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อนำเสนอค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละของคะแนนเต็ม (Percentage) แปลความหมายของคะแนนที่ได้โดยเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เพื่อดูระดับความสามารถด้านทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และแยกพิจารณาระดับความสามารถตามกลุ่มสาขาวิชาเอก เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

4.3 เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

81 ขึ้นไป	หมายถึง ดีมาก
66-80	หมายถึง ดี
51-65	หมายถึง ปานกลาง
36-50	หมายถึง อ่อน
ต่ำกว่า 36	หมายถึง อ่อนมาก

4.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม โดยหาค่าทดสอบแบบที (t-test)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาร้อยละ 47 ระบุว่าชอบภาษาอังกฤษ และร้อยละ 21 ระบุว่าชอบภาษาอังกฤษมาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 64 คิดว่าตนมีความถนัดทางทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ

2. ในการศึกษาวิชานี้ ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีความรู้ภาษาอังกฤษพอเพียงจากการเรียนชั้นมัธยมศึกษา อีกร้อยละ 50 คิดว่าไม่พอเพียง

3. นักศึกษาร้อยละ 54 ระบุว่ามีโอกาสเรียนหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมหลักเป็นการฝึกฝนด้วยตนเองร้อยละ 32 และการเรียนพิเศษร้อยละ 26

4. สำหรับพฤติกรรมการอ่านโดยทั่วไปของนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 70 ชอบการอ่านในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23 ระบุว่าชอบมาก เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คือร้อยละ 40 ระบุว่าใช้เวลาในการอ่านหนังสือ 1-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และร้อยละ 14 ระบุว่าใช้เวลาในการอ่านหนังสือไม่เกิน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หนังสือที่อ่านส่วนใหญ่เป็นหนังสือภาษาไทยร้อยละ 88 เหตุผลในการอ่านเป็นไปเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินร้อยละ 59 ช่วงเวลาที่ชอบอ่านคือเวลาว่างร้อยละ 86 ช่วงก่อนนอนร้อยละ 60 ตามลำดับประเภทหนังสือที่ชอบอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ร้อยละ 31 รองลงมาคือ นิตยสาร วารสาร และตำรา ร้อยละ 17 เท่ากัน การ์ตูนร้อยละ 16 นวนิยาย/เรื่องสั้น ร้อยละ 12 สารคดี/บทความ ร้อยละ 3 และบทกวี/วรรณกรรม ร้อยละ 3

5. ร้อยละ 44 ของกลุ่มตัวอย่าง อ่านภาษาอังกฤษน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 39 อ่านภาษาอังกฤษ 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีเพียงร้อยละ 6 ที่ระบุว่าอ่านหนังสือหรือสิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษมากกว่า 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วัตถุประสงค์หลักในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรายวิชาร้อยละ 53 เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษร้อยละ 26 ส่วนประเภทของสิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษที่อ่านมากที่สุด คืออ่านตำรา ร้อยละ 39 รองลงมาคือ เนื้อเพลงร้อยละ 28 และหนังสือพิมพ์ร้อยละ 16 ปัญหาหลักในการอ่านคือ การไม่มีความหมายของคำศัพท์และสำนวนร้อยละ 91 จับความไม่ได้ร้อยละ 52 ไม่เข้าใจความหมายของประโยคร้อยละ 51

6. เกี่ยวกับรายวิชาบทอ่านภาษาอังกฤษในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้น ในภาพรวมนักศึกษาเห็นว่าเนื้อหา มีประโยชน์ร้อยละ 83 และน่าสนใจร้อยละ 69 และนักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาพอใช้ได้ร้อยละ 51 และ

นำพอใจร้อยละ 46

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากแบบทดสอบ

1. คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 20.27 ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 45.04 ของคะแนนเต็ม แสดงว่าความสามารถ ในการอ่านของนักศึกษายังอยู่ในระดับอ่อน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยวางไว้ เมื่อแยกเป็นทักษะต่างๆ พบว่า ทักษะการจับความระดับประโยค (Sentence Study) และ ทักษะการจับรายละเอียด (Details) มีคะแนนจัดอยู่ใน ระดับปานกลาง ทักษะการจับใจความสำคัญ (Main Idea) และการตีความ (Interpretation) อยู่ในระดับอ่อน ส่วนทักษะการอนุมานความ (Inference) และการเดา ความหมายของคำจากบริบท (Context Clues) นั้น กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนมาก (ตาราง ที่ 2)

2. สำหรับระดับความสามารถในการอ่านของ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์นั้น คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์ทำได้ทั้งฉบับ เท่ากับ 18.98 คิดเป็นร้อยละ 42.18 ของคะแนนเต็ม ซึ่งจัดอยู่ในระดับอ่อน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยวางไว้ ส่วนความสามารถในแต่ละทักษะพบว่านักศึกษากลุ่มนี้ มีความสามารถทางทักษะการจับความระดับประโยค และ การจับรายละเอียด อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถ ทางทักษะการจับใจความสำคัญ อยู่ในระดับอ่อน สำหรับ

ความสามารถทางทักษะการตีความ การอนุมานความ และการเดาความหมายของคำจากบริบท อยู่ในระดับที่ อ่อนมาก (ตารางที่ 3)

3. คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งฉบับที่กลุ่ม ตัวอย่างนักศึกษาศาสาวิชามนุษยศาสตร์ทำได้คือ 21.02 หรือร้อยละ 46.71 ของคะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในระดับอ่อน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เมื่อแยกตาม ทักษะต่างๆ แล้วพบว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีทักษะการจับ ความระดับประโยค และการจัดรายละเอียด อยู่ในระดับ ปานกลาง การจับใจความสำคัญ และการตีความ อยู่ใน ระดับอ่อน สำหรับความสามารถในการอนุมานความ และการเดาความหมายของคำจากบริบท อยู่ในระดับ อ่อนมาก (ตารางที่ 4)

4. เมื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการ อ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาศาสาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์แล้ว โดยภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษ ศาสาสังคมศาสตร์เท่ากับ 18.98 และ 4.15 ส่วนของ นักศึกษามนุษยศาสตร์เท่ากับ 21.02 และ 4.66 โดยระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาทั้งสอง กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เมื่อพิจารณาทักษะในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านเรียง ลำดับตามทักษะต่างๆ จากสูงไปหาต่ำ ตามคะแนนเฉลี่ย

ตารางที่ 2 ระดับความสามารถในการอ่านแยกเป็นทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษาโดยรวม จำนวน 275 คน

ทักษะ	$\bar{x}$	S.D.	คะแนนเต็ม	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	แปลผล (ระดับความสามารถ)
Context Clues	1.90	1.23	8	23.75	อ่อนมาก
Sentence Study	4.87	1.55	8	60.88	ปานกลาง
Main Idea	3.69	1.33	8	46.13	อ่อน
Details	4.12	1.27	7	58.86	ปานกลาง
Interpretation	2.63	1.24	7	37.57	อ่อน
Inference	2.32	1.23	7	33.17	อ่อนมาก
รวม	20.27	4.58	45	45.04	อ่อน

ตารางที่ 3 ระดับความสามารถในการอ่านแยกเป็นทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษา สาขาวิชา
สังคมศาสตร์ จำนวน 101 คน

ทักษะ	$\bar{x}$	S.D.	คะแนนเต็ม	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	แปลผล (ระดับความสามารถ)
Context Clues	1.78	1.35	8	22.25	อ่อนมาก
Sentence Study	4.58	1.63	8	57.25	ปานกลาง
Main Idea	3.57	1.26	8	44.63	อ่อน
Details	3.85	1.07	7	55	ปานกลาง
Interpretation	2.35	1.25	7	33.57	อ่อนมาก
Inference	2.09	1.25	7	29.86	อ่อนมาก
รวม	18.98	4.15	45	42.18	อ่อน

ตารางที่ 4 ระดับความสามารถในการอ่านแยกเป็นทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์ จำนวน 174 คน

ทักษะ	$\bar{x}$	S.D.	คะแนนเต็ม	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	แปลผล (ระดับความสามารถ)
Context Clues	1.97	1.15	8	24.63	อ่อนมาก
Sentence Study	5.03	1.49	8	62.88	ปานกลาง
Main Idea	3.76	1.36	8	47	อ่อน
Details	4.28	1.35	7	61.14	ปานกลาง
Interpretation	2.46	1.21	7	39.86	อ่อน
Inference	2.79	1.20	7	35.14	อ่อนมาก
รวม	21.02	4.66	45	46.71	อ่อน

ได้ตั้งนี้คือ อันดับที่ 1 คือ ทักษะการจับความระดับประโยค
อันดับที่ 2 คือ ทักษะการจับรายละเอียด อันดับที่ 3 คือ
ทักษะการจับใจความสำคัญ อันดับที่ 4 คือ ทักษะการ
ตีความ อันดับที่ 5 และ 6 คือ ทักษะการอนุมานความ
และทักษะการเดาความหมายของคำจากบริบทตามลำดับ
โดยนักศึกษสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีความสามารถในการ
อ่านสูงกว่านักศึกษสาขาวิชาสังคมศาสตร์ในทุก
ทักษะ

6. สำหรับความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ
นักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทักษะการจับความระดับ

ประโยค ทักษะการจับรายละเอียด ทักษะการตีความ
และทักษะการอนุมานความ (ตารางที่ 5)

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
และแบบทดสอบจะเห็นได้ว่าความสามารถในการอ่าน
ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับอ่อน โดยทักษะการ
เดาความหมายของคำจากบริบทและการอนุมานความ
อยู่ในระดับอ่อนมาก ทักษะการจับใจความสำคัญและ
การตีความอยู่ในระดับอ่อน ส่วนทักษะการจับรายละเอียด
และการจับความระดับประโยคอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ทักษะ	สาขาสังคมศาสตร์ (N ₁ = 101)		สาขามนุษยศาสตร์ (N ₂ = 174)		T	2-Tail Prob
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
Context Clues	1.78	1.35	1.97	1.15	-1.23	.22
Sentence Study	4.58	1.63	5.03	1.49	-2.34*	.02
Main Idea	3.57	1.26	3.76	1.36	-1.15	.25
Details	3.85	1.07	4.28	1.34	-2.87*	.004
Interpretation	2.35	1.25	2.79	1.20	-2.92*	.004
Inference	2.09	1.25	2.46	1.21	-2.43*	.02
รวม	18.98	4.15	21.01	4.66	-3.64*	.000

*p < .05

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานใจ ยังเจิมจันทร์ (2537) ที่พบว่าทักษะการอนุมานความเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ และสอดคล้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งเห็นว่าการอนุมานและการเดาความจากบริบท และจากโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้ว เป็นกลยุทธ์ระดับสูง ส่วนการจับรายละเอียดและการจับความระดับประโยค ซึ่งนักศึกษาทำได้ดีกว่าทักษะอื่นๆ ใช้กลยุทธ์ระดับต่ำกว่านอกจากนี้ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า นักศึกษากว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ระบุว่า ปัญหาหลักของการอ่านของตนเองคือ การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์หรือสำนวน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ พบว่านักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ มีความสามารถสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ในทุกทักษะ ซึ่งน่าจะมีผลมาจากการที่นักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านภาษาสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อยทิพย์ กรมกุล และทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (2541) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตต่างกลุ่ม คณะวิชาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพบว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชา

มนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ นอกจากนี้จากการศึกษาของ Devine (1988) ก็พบว่าผู้อ่านที่มีทักษะอยู่ในระดับดี เป็นผู้ที่มีสมรรถนะทางภาษาสูง ซึ่งสามารถสร้างเสริมได้ด้วยการจัดประสบการณ์และการฝึกฝนการอ่านให้มาก นอกจากนี้จากแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ก็พบด้วยเช่นกันว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านนอกห้องเรียนน้อยมาก

จากความคิดเห็นของนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามนั้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและวิชาการอ่าน ทั้งยังคิดว่าการอ่านเป็นทักษะที่ตนเองถนัดที่สุด แต่จากการทำแบบทดสอบปรากฏว่าในภาพรวมนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่อ่อน แสดงว่าทัศนคติและสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Jirapa Vitayapirug (1986) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันนี้ของนักศึกษสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และพบว่าทัศนคติและแรงจูงใจที่ตื้นนั้น ไม่มีสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ

นักศึกษาที่มีความสามารถสูงในการอ่านในภาษาที่หนึ่ง ก็มีความสามารถสูงในการอ่านในภาษาที่สองด้วย (Perkins, et al., 1989) ฉะนั้นการที่นักศึกษากลุ่มนี้ทำคะแนนในแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและต่ำกว่าจกอนุมานได้ว่าความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง (ภาษาไทย) ของนักศึกษากลุ่มนี้ก็อาจจะอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงนักด้วย และจากแบบสอบถามนักศึกษาก็ระบุว่าใช้เวลาอ่านภาษาไทยน้อยมากเช่นกัน และส่วนใหญ่ก็อ่านเพื่อความเพลิดเพลินมากกว่าอย่างอื่น

การที่นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) ระบุว่าชอบภาษาอังกฤษ และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64) คิดว่ามีความถนัดด้านการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ แสดงว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจในการอ่านในระดับหนึ่ง แต่การที่นักศึกษากลุ่มนี้มีระดับความสามารถอ่อนถึงอ่อนมาก ในเกือบทุกทักษะการอ่าน อาจวิเคราะห์ได้ว่าสาเหตุหลัก น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาขาดประสบการณ์และการฝึกฝน ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นจากแบบสอบถามที่นักศึกษากลุ่มนี้ระบุว่าใช้เวลาในการอ่านไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และหนังสือที่อ่านส่วนใหญ่ก็เป็นภาษาไทย และเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมากกว่าอย่างอื่น นักศึกษาจึงขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะบทอ่านทางวิชาการที่ต้องใช้เหตุผล และการวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรจัดให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการอ่านมากยิ่งขึ้น เช่น จัดหาบทอ่านและสถานที่ที่นักศึกษาสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านด้วยตนเอง (Self-Access Learning Area) และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์

2. ในการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ควรเพิ่มการฝึกการเดาความหมายของคำจากบริบทหรือจากความรู้ที่มีอยู่ การฝึกการอนุมานความ การตีความ

และการจับใจความสำคัญ

3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักศึกษา หากพบว่ามีความสัมพันธ์กัน สถาบันการศึกษาก็ควรพัฒนาการสอนการอ่านภาษาไทยให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยเน้นการสอนทักษะการอ่านที่สำคัญๆ เช่น ทักษะการอนุมานความ ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการอ่านของนักศึกษาทั้งภาษาแม่และภาษาต่างประเทศอันเป็นภาษาสากล

เอกสารอ้างอิง

- ปานใจ ยังเจิมจันทร์. (2537). ความสามารถในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อ้อยทิพย์ กรมกุล และ ศศิณี ศรีไพพรรณ. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตต่างกลุ่มคณะวิชาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์สถาบันภาษา (น. 52-67). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Carrell, P.L. (1988). Introduction: Interactive approaches to second language reading. In Carrell, P.L. et al. (eds.), **Interactive approaches to second language reading** (pp. 1-7). Cambridge: University of Cambridge Press.
- Carrell, P.L. & Eisterhold, J.C. (1988). Schema theory and ESL reading pedagogy. In Carrell, P.L. et al. (eds.), **Interactive approaches to second language reading** (pp. 73-92). Cambridge: University of Cambridge Press.
- Devine, J. (1988). The relationship between general language competence and second language reading proficiency: Implications for teaching. In Carrell, P. L. et al. (eds.), **Interactive approaches to second language reading** (pp. 26-277). Cambridge: University of Cambridge Press.

- Grabe, W. (1988). Reassessing the term 'interactive'. In Carrell, P. L. et al. (eds.), **Interactive approaches to second language reading** (pp. 56-70). Cambridge: University of Cambridge Press.
- Harris, A.J. & Sipay, E.R. (1990). **How to increase reading ability: A guide to developmental and remedial methods**. New York: Longman.
- Jirapa Vitayapirug. (1986). **An investigation of the relationship between attitudinal factors and language learning among agriculture students at KMIT Ladkrabang**. M.A. dissertation, KMIT, Ladkrabang.
- Long, M.H. & Richards, J.C. (1988). Series editors' preface. In Carrell, P.L. et al. (eds.), **Interactive approaches to second language reading** (pp. xi-xii). Cambridge: University of Cambridge Press.
- Perkins, K., et al. (1989). First and second language reading comprehension. **RELC Journal**, 20(2), 1-9.